

[Miljøministeren]

langt fremme, at undersøgelsesselskabet forventes stiftet inden jul. Der er derimod ikke på indeværende tidspunkt truffet beslutning om at opføre en avispapirfabrik. Den beslutning kan først træffes, når undersøgelsesselskabets arbejde er afsluttet.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg takker ministeren for svaret og er naturligvis glad for, at ministeren er vel til mode, men min bekymring er ikke desto mindre vedvarende.

Det er jo ikke blot fra arbejdsgiverside, man er bekymret for, at en næring skal gå til grunde, der foreligger også henvendelser fra arbejderside. Jeg henviser således til den henvendelse, miljøudvalget har fået fra tillidsmandsorganisationen hos Skandinavisk Emballage A/S.

Jeg er indforstået med at afvente ministerens forslag, som jo ikke er fremkommet endnu, og jeg håber, selv om ministeren ikke er bekymret, at disse overvejelser vil give anledning til, at lovforslaget får en formulering, der betyder, at man ikke griber ind i private virksomheders næring.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *justitsministeren* af:

Voigt (FP):

»Er det ministerens opfattelse, at der kan gøres mere for at sikre børns skolevej?«
(Spm. nr. 169).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for dette spørgsmål er den megen debat i dagspressen om dette emne, herunder specielt dagbladet B.T. fra den 16. november 1977.

Artiklen i B.T. siger både i sin overskrift og i sin slutning: hvorfor gør politikerne intet? Dette bør efter min opfattelse ikke stå uimodsagt, idet jeg føler, at retsudvalget under behandlingen af den nye færdselslov, der trådte i kraft 1. maj 1977, netop bestræbte sig på at sikre den her omtalte gruppe mest muligt.

Men skulle vi have overset noget, må vi naturligvis omgående få det rettet. Derfor beder jeg ministeren fremkomme med sin vurdering, først og fremmest for børnenes

skyld, idet enhver foranstaltning, der kan redde menneskeliv, er en fornuftig foranstaltning.

Voigt (FP):

Jeg synes, det er i orden, at dagspressen skælder politikerne ud. Jeg mener, det er en opgave for pressen at være kritisk over for, hvad politikerne herinde laver, men i den aktuelle sag, hvor jeg har spurgt ministeren, om det er hans opfattelse, at der kan gøres mere for at sikre børns skolevej, mener jeg, pressen har skudt langt forbi målet.

B.T. fra den 16. november skrev: hvorfor gør politikerne intet? Og i mandags skrev B.T. om den verdensrekord, vi har med dræbte børn. Det er en beklagelig rekord, det skal erkendes, men B.T. konkluderede, at svaret er politisk ubeslutsomhed, og det mener jeg ikke er rigtigt.

Tidligere justitsminister Orla Møller sagde – og jeg mener, han sagde det fra denne talerstol – at ingen lov har fået en mere omfattende og en grundigere udvalgsbehandling end den færdselslov, vi vedtog her for nylig. Heri er jeg helt enig med den tidligere justitsminister, og jeg mener, at netop på det område, som B.T. og andre dagblade kritiserer så voldsomt, var vi i retsudvalget meget omhyggelige. Jeg mener, at netop for denne gruppe, skolebørnene og de dårligt gående, de handicappede, gjorde vi et vældigt stykke arbejde for at få det bedst mulige ud af det.

Jeg har derfor rejst dette spørgsmål, så vi kan få afklaret, om det efter justitsministeriets skøn er således, at vi har svigtet i retsudvalget, for så er B.T.s kritik berettiget, og så må vi have det ændret. Jeg er naturligvis klar over, at ministeren kan sige, at man i kommunal regie kan foretage sig noget for at sikre skolevejen, men det er jo således, at kommunen må handle ud fra de begrænsninger, som færdselsloven angiver, og hvis vi har strammet disse begrænsninger for meget i færdselsloven, må vi have dem rettet.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg er enig med spørgeren i, at et af de væsentligste formål med den nye færdselslov netop var at udbygge beskyttelsen af de svage trafikanter, herunder skolebørnene. Det er også kommet tydeligt til udtryk i loven. Det fastslås heri, at man har en særlig pligt til at